

บทบรรณาธิการ

ความเชื่อ ความรุนแรง ความเสี่ยง และตำรวจ คือ หัวข้อกว้างๆ ของวารสารประวัติศาสตร์ ธรรมศาสตร์ ปีที่ 1 ฉบับที่ 2 หน้าปกของวารสารฉบับนี้มีมิม เล่มนี้ จึงต้องมีของ เป็นหน้าปกใส่ยี่สิบสี่ชั่วโมงธรรมดา กองบรรณาธิการได้เลือกหนุ่มมานตัวที่ 5 มุขคะเมวะจะ ซึ่งให้คุณในเรื่องอุเบกขา การวางตัวเป็นกลาง หนึ่งในชุดยันต์หนุ่ม 9 ตัว เป็นรูปปก โดยหวังให้สะท้อนบุคลิกของวารสาร ซึ่งเป็นพื้นที่เปิดสำหรับบทความวิชาการทุกสาขาวิชาที่เขียนอย่างมีมิติทางประวัติศาสตร์ ไม่ว่าจะมีความรอบวิเคราะห์ อุดมการณ์ จุดยืน ใดๆ ก็ตาม

วารสารเล่มนี้ประกอบด้วยบทความทั้งสิ้น 6 ชิ้น โดย 3 บทความแรกมีเนื้อหาสัมพันธ์กับประเด็นหลักของวารสาร คือ *Applied Sciences for Hedging Risk and Anticipating Outcomes in Police Work* ของ Craig J. Reynolds บทความที่เหลือคือ: รัฐไทยกับการทำลายศัตรูด้วยนาฏกรรม ของ ปรีดี หงษ์สดัน และ

ความเชื่อแบบพุทธไทยในการต่อต้านคอมมิวนิสต์ พ.ศ. 2508-2519 ของ นนทวุฒิ
ราชาภาวี่ แม้จะเป็นแค่ครึ่งหนึ่งของจำนวนบทความทั้งหมด แต่บรรณาธิการก็ตีความ
ตามมาตรฐานส่วนตัวว่าจำนวนบทความเท่ากับหรือมากกว่าครึ่งหนึ่งของทั้งหมดก็
เรียกว่าเป็นวารสารที่ *มีชื่อ* ได้แล้ว และที่ต้องขอขอบคุณเป็นพิเศษคือ อาจารย์ปรีดี
หงษ์สดัน ที่ช่วยประสานงานให้วารสารได้มีโอกาสตีพิมพ์บทความของอาจารย์ Craig
Reynolds นักวิชาการผู้ใหญ่ของวงวิชาการด้านเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา ซึ่งนับ
เป็นเกียรติและบทความของอาจารย์ช่วยเพิ่มความน่าสนใจให้กับวารสารเป็นอย่าง
ยิ่ง

นอกจากบทความที่อยู่ในประเด็นหลักของเล่มยังมีบทความวิจัยจากชั้นเรียน
วิชาประวัติศาสตร์อินเดีย เรื่อง *บอมเบย์: ภาพสะท้อนความรุนแรงของชุมชนมุสลิม
ในการจลาจลในนครบอมเบย์ (ค.ศ. 1992-1993)?* ของ สุภัทญา บำรุงสุข งานชิ้นนี้

ได้ถ่ายทอดประสบการณ์ของอาจารย์ที่อยู่ในวงการด้านการสอนประวัติศาสตร์มายาวนาน ประสบการณ์ที่หาซื้อไม่ได้และได้กวดขันไม่ทันเหล่านี้ช่วยเพิ่มมุมมองและเทคนิคการสอนวิชาประวัติศาสตร์ที่กระตุ้นให้ชั้นเรียนมีบรรยากาศของการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่ออาจารย์รุ่นใหม่

เช่นเดียวกับบทความ *ประวัติศาสตร์นิพนธ์วรรณคดีไทย: ว่าด้วยการสร้างและสลายความเป็นไทย* ของ เสาวณิต จุลวงศ์ และ *ประวัติศาสตร์ฟิลิปปินส์ในงานวิชาการไทย: สำนวนประวัติศาสตร์นิพนธ์ในบริบทอาณานิคมศึกษาและประวัติศาสตร์โลก* ของ วัชรระ สินธุประมา ที่สะท้อนให้เห็นข้อคิดเห็นจากมุมมองของผู้สอนที่มองเห็นถึงปัญหาขององค์ความรู้ในสิ่งที่ตนเองต้องสอน ลักษณะเช่นนี้ย่อมเกิดจากประสบการณ์ที่สั่งสมมานาน จนมองเห็นปัญหาขององค์ความรู้และตกตะกอนจนสามารถนำเสนอเค้าโครงและทางออกที่ควรจะเป็น ซึ่งช่วยเปิดประเด็น

คำถามวิจัยใหม่ๆ ในเรื่องประวัติศาสตร์นิพนธ์วรรณคดีไทย และองค์ความรู้ประวัติศาสตร์ฟิลิปปินส์ในไทยได้อย่างน่าสนใจ

ในฐานะผู้ที่อยู่วงในของการริเริ่มทำวารสารของภาควิชาประวัติศาสตร์ ยอมรับว่าคุณูปการของวารสารฯ ต่อเรื่องการสอนประวัติศาสตร์ เป็นเรื่องที่ไม่เคยพูดถึงกันมาก่อนเมื่อเริ่มวางภาพรวมของวารสาร ในฐานะบรรณาธิการ วารสารฉบับที่ 2 นี้ได้ช่วยให้เกิดภาพใหม่ๆ ของวารสารประวัติศาสตร์ที่น่าจะเป็นอยู่ไม่น้อย และอย่างที่กล่าวไว้ในตอนต้นว่าวารสารเล่มนี้เป็นพื้นที่เปิด ซึ่งพร้อมจะให้จินตนาการด้านประวัติศาสตร์หลากหลายรูปแบบเกิดขึ้นเสมอ แม้จะฟังดูโลกสวยแต่การวางตัวเป็นกลางก็เป็นคุณสมบัติสำคัญประการหนึ่งในการทำหน้าที่นี้ และหวังว่าหนุ่มมานมุขะเมวะจะ จะสถิตอยู่กับวารสารในโอกาสต่อไป

นิภาพร รัชตพัฒนากุล